

**การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาระหว่างการเรียนรู้
โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์และวิธีสอนแบบปกติ
The Compare Ability of Creative Writing
of Prathom Suksa 3 Students Bangkhuntiensuksa School
by Using a Synectics and Traditional Teaching Methods**

มรกต มงคลเมือง^{1*} และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ²

¹สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Morakot Mongkonmuang¹ and Churairat Laksanasiri²

E-mail : bs5381124089@mail.com¹

¹Department of Educational Master of Education Teaching Thai , Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding autor

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์และวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มสุ่มทางวิธีการเรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 ห้อง มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกันจำนวน 4 ห้อง ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เป็นกลุ่มทดลอง คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 และกลุ่มควบคุม คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/9 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ; รูปแบบซินเนคติกส์ ; วิธีสอนแบบปกติ

Abstract

This research is an experimental research. (Experimental research) The objective is to (1) compare the creative writing ability of Prathom Suksa 3 students at Bangkhuntiensuksa School During the study using synectics and normal teaching methods. (2) to compare creative writing abilities Of Prathom Suksa 3 students, Bangkhuntiensuksa School Before and after studying using the synectics format. (3) to compare creative writing abilities Of Prathom Suksa 3 students, Bangkhuntiensuksa School Before and after studying with normal teaching methods. The sample consisted of 3 year Primary school students (Prathom suksa 3 students) at Bangkhuntiensuksa in the academic year 2018. Which is derived from analyzed by the Anova staticvalue. It was found that the learning achievement of students was not different in 4 classrooms. Then simple randomization by Simple Random Sampling , the experimental group is 3/6 classroom and the control group is 3/9 classroom. Research Instruments are (1) learning management plan by organizing the activities of learning synectics. (2) Learning management plan by organizing learning activities, normal teaching methods (3) Test of creative writing ability 2 subjective tests, including 2 items. The research findings suggested that. (1) The comparison of creative writing ability of Prathom Suksa 3 students at Bangkhuntiensuksa School during the study using synectics and normal teaching methods, the average score of the students taught by using the synectics was higher than the average score of the students , at a significant level of .05 (2) Comparison of creative writing ability of primary school students Bangkhuntiensuksa School before and after studying using the synectics the average score of the students after teaching by using the synectics higher than the average score before studying at a significant level of .05 (3) Comparison of creative writing ability of primary school students Bangkhuntiensuksa School before and after studying using the normal teaching methods. The average score of the students after teaching by using the normal teaching methods higher than the average score before studying at a significant level of .05

Keyword : Ability of Creative Writing ; Synectics ; Traditional Teaching Methods

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของผู้เรียนเป็นปัญหาระดับประเทศ จากการสำรวนักเรียนของโรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา (สังกัด กรุงเทพมหานคร) ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 และมีการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (โครงการเด็กเรียนร่วม) ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มีจำนวน 22 คน จากจำนวนทั้งหมด 346 คน และจำนวนนักเรียนที่เขียนไม่คล่องและถูก ๆ ผิด ๆ มี 81 คน และรายงานผลการทดสอบความสามารถขั้นพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 ฉบับที่ 8 แบบรายงานผลการทดสอบของโรงเรียนย้อนหลัง 3 ปี (School08) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของโรงเรียนย้อนหลัง 2 ปี รวมความสามารถทั้ง 3 ด้าน คือด้านภาษาคำนวณและเหตุผล ในปี 2559 มีจำนวนผู้เข้าสอบ 335 คน คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียน ร้อยละ 54.44

คะแนนเฉลี่ย กทม. ร้อยละ 44.80 และคะแนนเฉลี่ยประเทศ ร้อยละ 47.13 เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2560 รวมความสามารถทั้ง 3 ด้าน คือด้านภาษา คำนวณและเหตุผล มีจำนวนผู้เข้าสอบ 343 คน คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียน ร้อยละ 53.68 คะแนนเฉลี่ย กทม. ร้อยละ 44.50 และคะแนนเฉลี่ยประเทศ ร้อยละ 45.23 จะเห็นได้ว่าการวัดผลแต่ละระดับของหน่วยงานมีคะแนนเฉลี่ยลดลง ดังนั้นสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้มุ่งเน้นยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้สูงขึ้น โดยได้ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานความร่วมมือกันในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่เน้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดไว้

จากผลการสำรวจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ในปีการศึกษา 2561 จากการประสพการณ์การสอนในปัจจุบันนักเรียนมีปัญหาการเขียนบรรยายและการเขียนเรียงตามจินตนาการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจนที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนหลายด้าน ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเขียน และนักเรียนคิดว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นเรื่องยาก นักเรียนขาดความรู้เรื่องคำและจินตนาการที่จะใช้ในการเขียน จึงเกิดความเบื่อหน่ายต่อกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ไม่สนใจการเรียน ไม่ชอบเขียนหรือสรุปเรื่องจากงานเขียน ไม่ชอบฝึกฝน ขาดทักษะทางภาษา เมื่อนำไปเขียนสื่อความหมายด้วยการใช้จินตนาการและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ รวมถึงเป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสาร

จากปัญหาดังกล่าว มีผลวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ อารี รังสินนท์ (2559, หน้า 8) และคณะได้ศึกษาวิจัยพบว่า “เด็กไทยมีแนวโน้มในการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความแตกต่างกันตามระดับอายุและวัฒนธรรมที่ได้รับการอบรมสั่งสอน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นสิ่งส่งเสริมให้เจริญขึ้นได้ควรส่งเสริมตั้งแต่เยาว์วัย และทำให้อต่อเนื่องกันไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความคิดสร้างสรรค์จะได้เจริญไปถึงขีดสุด” ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ หรือ “Synectics Instructional Model” พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ Gordon เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดใหม่แตกต่างไปจากเดิม และสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้เป็นประโยชน์ได้ ซึ่งการจัดกิจกรรมแบบซินเนคติกส์ Synectics Instructional Model เป็นวิธีการที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดใหม่ๆ มีโอกาสคิดแก้ปัญหาด้วยแนวความคิดใหม่ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม ไม่อยู่สภาพที่เป็นตัวเองโดยให้ลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่นหรือเป็นสิ่งอื่นสภาพการณ์เช่นนี้จะกระตุ้นความคิดด้วยวิธีการคิดเปรียบเทียบแบบอุปมาอุปไมยเพื่อใช้ในการกระตุ้นความคิดใหม่ๆ ไว้ 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบแบบตรง (direct analogy) การเปรียบเทียบแบบบุคคลกับสิ่งของ (personal analogy) และการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง (compressed analogy) วิธีการนี้มีประโยชน์เกี่ยวกับการเขียนและการพูดอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งการสร้างสรรค์งานทางศิลปะ (ทิศนา แคมมณี , 2556 , หน้า 46 - 47)

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์และวิธีสอนแบบปกติเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตลอดจนเพิ่มพูนทักษะกระบวนการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ให้นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น อันจะเป็นการพัฒนาผู้เรียนและพัฒนากระบวนการศึกษาสืบไป

วัตถุประสงค์ประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์และวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ด้วยการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยโดยใช้วิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 346 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนรวม 76 คน ห้องเรียนละ 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากการเรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกันจำนวน 4 ห้อง จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/9

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน มี 2 วิธี คือ วิธีการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์และวิธีสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาในพื้นที่โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/9 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 38 คน จำนวนรวม 76 คน ที่เลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ในภาคเรียนที่ 2 ระหว่างวันที่ 5 เดือนกุมภาพันธ์ 2562 – 19 กุมภาพันธ์ 2562 ซึ่งรวมเวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียน มีจำนวนชั่วโมง 10 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนและมีความคิดที่สร้างสรรค์ดีขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพทางการศึกษา
2. เป็นแนวทางต่อครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และนำไปปรับปรุงหรือประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการจัดการจัดการการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนตติส พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้ในการแก้ปัญหาที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพทางการเขียนไม่คล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแนวทางการจัดการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552 , หน้า 63) กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียนต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

สรุปความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่มีลักษณะของการใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการของตนมาเชื่อมโยงการคิด และนำคำมาใช้ในการเขียนเรียงความความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือ โดยใช้ถ้อยคำได้อย่างสละสลวย

1.2 ประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สุนันท์ จันทน์วิเมื่อง (2551 , หน้า 7) กล่าวถึงประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ว่าเป็นการเขียนมุ่งสื่อจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจนำเสนอผ่านเนื้อหา รูปแบบ กลวิธีในการเขียน หรือการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แต่ไม่ว่าจะนำเสนอในลักษณะใด ผลที่ได้จากการเขียนสร้างสรรค์ดังกล่าวจะทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินจากความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจในงานเขียนชิ้นนั้น ในขณะเดียวกัน งานเขียนนั้นควรเสริมสร้างสติปัญญาแก่ผู้อ่านด้วย การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีทั้งประเภทที่เป็นบันเทิงคดีและสารคดี ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ระบุว่า

บันเทิง หมายถึง เรื่องที่เขียนหรือแต่งขึ้นโดยมุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน

สารคดี หมายถึง เรื่องที่เรียบเรียงขึ้นจากเรื่องจริง ไม่ใช่จากจินตนาการ

งานเขียนประเภทบันเทิงคดีจัดอยู่ในประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไม่ว่า จะเป็นนิทาน นิยาย เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร การ์ตูน หรือแม้แต่งานเขียนที่มุ่งสื่อภาพ สื่ออารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ แก่ผู้อ่าน

ส่วนงานเขียนประเภทสารคดีสามารถจัดเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ แม้การนำเสนอเนื้อหาจะนำมาจากเรื่องจริง ไม่ใช่เนื้อหาที่เขียนขึ้นจากจินตนาการแต่ในแง่ของรูปแบบ กลวิธีการเขียน หรือการใช้ภาษา ผู้เขียนสามารถนำเสนอในเชิงสร้างสรรค์ อันจะทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ตามที่ผู้เขียนนำเสนอได้

สรุปได้ว่า ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทความบันเทิงคดีและสารคดี ซึ่งมีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยลักษณะของการเขียนที่พบในงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการเขียนประเภทความเรียงร้อยแก้ว

1.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546 , หน้า 100) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านการเขียนสร้างสรรค์ให้นักเรียนในระดับประถมศึกษานั้น ครูผู้สอนนับว่ามีบทบาทสำคัญที่จะต้องเริ่มที่ตนเองให้มีบุคลิกภาพที่สร้างสรรค์เสียก่อน โดยที่ครูควรจะต้องพัฒนาตนเองให้รักการเขียนด้วย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เช่น มีคำขวัญเรียงร้อยให้เห็นความสำคัญในการเขียน ในการเรียนภาษาไทย เพื่อจูงใจนักเรียนให้อยากเรียน อยากรู้อยากเขียนและเห็นคุณค่า ครูต้องพัฒนาตนเองให้เป็นนักอ่าน นักค้นคว้า เสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนให้กว้างขวางขึ้น นอกจากจะเรียนรู้เพียงเนื้อหาจากตำราเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ ในการสอนเขียนสร้างสรรค์ซึ่งประกอบด้วย ความใจกว้าง มีอารมณ์สุนทรีย์ มีจิตใจแจ่มใส มองโลกในแง่ดีเพื่อมองเห็นความสวยงามและยอมรับงานสร้างสรรค์ของนักเรียนว่าเป็นจินตนาการที่มีค่าและบริสุทธิ์ด้วยความรู้สึกรักใคร่ของทุกคน

สรุปแนวทางในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันออกไป การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางความคิดและประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างเต็มที่ มีการจัดบรรยากาศในการเรียนที่ส่งเสริมและจูงใจให้เด็กรักการเขียนสร้างสรรค์ โดยจัดกิจกรรมให้สนุกสนาน โดยเริ่มจากสิ่งใกล้ตัวก่อน เป็นเรื่องที่เด็กคุ้นเคยและเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของเด็ก ครูผู้สอนต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการเขียนให้ถูกต้อง และหมั่นฝึกฝนให้เด็กเขียนบ่อยๆ จะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเขียนดีขึ้นได้

1.4 การวัดและการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2554 , หน้า 94 - 95) กล่าวถึงการประเมินผลการเขียนสร้างสรรค์ด้วยการกำหนดประเด็นการประเมินที่แจกแจงระดับการปฏิบัติ (Rubric)

การประเมินความสามารถหรือทักษะทางภาษา เครื่องมือประเภทนี้น่าจะเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างสอดคล้อง แต่เนื่องจากสร้างยาก แต่หากสามารถพัฒนาขึ้น ใช้ได้จะช่วยให้ผลการประเมินเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม รวมทั้งมีคุณค่าต่อการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากกระบวนความคิดหวังของการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน โดยในแต่ละข้อจะกำหนดคะแนนออกเป็น 4 ระดับ 4 = ดีเยี่ยม 3 = ดีมาก 2 = ดี 1 = พอใช้ 0 = คุณภาพต่ำ

ถวัลย์ มาศจรัส (2545 , หน้า 171) กล่าวถึงเกณฑ์สำหรับตัดสินงานเขียน โดยยึดเกณฑ์กลาง ดังนี้

1. ความชัดเจน ได้แก่ ความแจ่มชัดของภาษาเขียนที่มีความกระชับไม่คลุมเครือ
2. ความกระชับของถ้อยคำ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำที่ตรงกับความหมาย
3. คำมีอำนาจ สามารถสะกดให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมไปกับลีลาการเขียนในแต่ละตอนได้อย่างต่อเนื่อง
4. มีแนวคิดใหม่ หมายถึง ในท่วงทำนองการเขียนแต่ละครั้งมีการถ่ายทอดความแปลกใหม่ที่มีคุณค่าอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกไม่ซ้ำซากจำเจ
5. มีการเน้นสิ่งที่ควรเน้น ได้แก่ การเขียนที่มีการย้ำเน้นเป็นพิเศษในข้อความหรือความคิดที่จะต้องบอก หรือต้องการให้ผู้อ่านจดจำด้วยการขีดเส้นใต้ข้อความนั้น ๆ
6. มีความงดงามและสละสลวย คือ การเลือกใช้คำ การใช้ประโยคที่เป็นเอกภาพเดียวกันอ่านแล้วไม่สะดุดหู ถ้อยคำสละสลวยฟังดูไพเราะ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนประเภทสร้างสรรค์ ได้ให้ความสำคัญของการแสดงออกทางความคิด ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของการเสนองานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการเขียนในการแสดงออกทางความคิด ความรู้และประสบการณ์

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์

2.1 ความหมายของการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์

ทิสนา แชมมณี (2560 , หน้า 250 - 251) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ “Synectics Instructional Model” นี้เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ กอร์ดอน (Gordon) ที่กล่าวว่าบุคคลทั่วไปมักยึดติดกับวิธีคิดแก้ปัญหาแบบเดิม ๆ ของตน โดยไม่ค่อยคำนึงถึงความคิดของคนอื่น ทำให้การคิดของตนคับแคบและไม่สร้างสรรค์บุคคลจะเกิดความคิดเห็นที่สร้างสรรค์แตกต่างไปจากเดิมได้ หากมีโอกาสได้ลองคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ไม่เคยคิดมาก่อน หรือคิดโดยสมมติตัวเองเป็นคนอื่น และถ้ายังให้บุคคลจากหลายกลุ่มประสบการณ์มาช่วยกันแก้ปัญหา ก็จะได้วิธีการที่หลากหลายขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นกอร์ดอนจึงได้เสนอให้ผู้เรียนมีโอกาสคิดแก้ปัญหาด้วยแนวความคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เหมือนเดิมไม่อยู่ในสภาพที่เป็นตัวเองให้ลองใช้ความคิดในฐานะที่เป็นคนอื่นหรือเป็นสิ่งอื่นสภาพการณ์เช่นนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ ๆ ขึ้นได้

สรุปความหมายของรูปแบบการสอนความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ คิดแก้ปัญหาด้วยแนวความคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเขียนในอนาคตได้

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ทิสนา แชมมณี (2556 , หน้า 47 - 48) ได้กล่าวถึง กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซินเนคติกส์ ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียน บรรยาย เล่า ทำแสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้น ๆ ที่เคยทำ เสร็จแล้ว ให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง (direct analogy) ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลาย ๆ คู่ และจดจำคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ (personal analogy) ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติตัวเองเป็นสิ่งที่ใดสิ่งหนึ่งและแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้าจะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง (compressed conflict) ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำ หรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำเงิน เชือดนึ้มๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนเหมาะแก่การแก้ปัญหา และนำมาใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดใหม่แตกต่างไปจากเดิม และสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนแบบปกติ

3.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ

ชั้นชัย อธิเกียรติ (2556 , หน้า 52) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ เป็นการจัดการประสบการณ์ต่างๆ ได้แก่ผู้เรียน โดยครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุป การสอนแบบปกติเป็นการสอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและดำเนินไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3.2 ขั้นตอนการสอนแบบปกติ

ชั้นชัย อธิเกียรติ (2556 , หน้า 107 - 113) กล่าวถึง ขั้นตอนการสอน เป็นกิจกรรมโดยคำนึงถึงลำดับของการสอน ซึ่งมีอยู่ 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป ในแต่ละขั้นตอน ครูสามารถจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการดำเนินการในแต่ละขั้นโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นนำหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นช่วงเวลาเริ่มต้นของคาบเรียน กิจกรรมในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ควรเป็นกิจกรรมสั้น ๆ ที่ใช้เวลาไม่นานนัก (5 – 10 นาที) เพราะหากใช้เวลานาน จะทำให้เวลาในชั้นสอนลดน้อยลง

2. ขั้นสอน หรือขั้นดำเนินการสอน เป็นช่วงเวลาถัดจากการขั้นนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมในช่วงนี้ก็เพื่อตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เป็นสำคัญ ซึ่งจะมีทั้งกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา เกิดทักษะปฏิบัติ หรือเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3. ขั้นสรุปหรือขั้นสรุปบทเรียน เป็นช่วงท้ายคาบเรียนที่นักเรียนจะรวบรวมสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคาบนั้น สรุปออกมาเป็นความคิดรวบยอดหรือสรุปออกมาเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจหรือมีทักษะปฏิบัติในสิ่งที่ได้เรียนรู้อะไร หรือสรุปประโยชน์หรือความสำคัญของที่ได้เรียนรู้ ทั้งนี้เนื้อหาที่สรุปได้จะต้องตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ แต่อาจไม่จำเป็นต้องครบทุกข้อคืออาจจะมีเฉพาะประเด็นสำคัญหรือเป็นเนื้อหาโดยย่อเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป ครูผู้สอนควรเลือกสื่อให้ตรงกับเนื้อหาและวิธีการสอน ต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนการใช้สื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน สื่อที่ใช้ต้องเสนอความรู้อย่างละเอียด ถูกต้องและชัดเจนแก่ผู้เรียน ตลอดจนการฝึกปฏิบัติ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มควบคุมมีการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองเองทั้ง 2 กลุ่ม

3.1 การดำเนินการทดลองออกเป็น 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นก่อนทดลอง

1.1 ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนติกส์ และอธิบายถึงข้อตกลงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่นักเรียน

1.2 ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Pre-test) เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน จำนวน 1 ข้อ

2. ขั้นทดลอง

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 เวลาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง

2.3 เนื้อหาที่ทดลอง คือ การเชิงสร้างสรรค์ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สารที่ 4 การเขียน มาตรฐานที่ ท 4.1

2.4 ดำเนินการทดลองสอนทั้ง 2 วิธี โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

3. ขั้นตอนหลังการทดลอง

3.1 ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ (Post-test) จำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

3.2 นำผลจากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ นำมาวิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติ
เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนตติส กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาขั้นตอนการสอนของทศนา แหมมณี (2556 , หน้า
47 - 48) จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 8 คาบ ประกอบด้วย แผนการ
จัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากคำ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จากภาพ การเขียนเชิง
สร้างสรรค์จากหัวข้อที่กำหนด และการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากจินตนาการ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาขั้นตอนการสอนของชัยชัย อธิเกียรติ (2556 , หน้า 107 -
113) จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 8 คาบ ประกอบด้วย แผนการจัดการ
เรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากคำ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จากภาพ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จาก
หัวข้อที่กำหนด และการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากจินตนาการ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้รูปแบบชินเนตติส โดยเป็นแบบคู่ขนาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบ
อัตนัย จำนวน 2 ฉบับ รวม 2 ข้อ ซึ่งใช้ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนตติส จำนวน
1 ข้อและทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนตติส จำนวน 1 ข้อ เวลาฉบับละ 60 นาที
วิธีการหาคุณภาพ คือ (1) เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชิ
นเนตติสและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อ
ตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) กำหนดเกณฑ์การประเมินจากคะแนน 10 คะแนน ของประเด็นการ
ประเมิน มี 4 หัวข้อ คือ เนื้อหา การเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ การเขียน
สะกดคำ กับเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับคือ ดี พอใช้ และปรับปรุง พบว่า เกณฑ์การประเมินความสามารถ
ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถใช้ได้

4. นำแบบทดสอบที่ผ่านการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาจัดพิมพ์
เป็นข้อสอบฉบับจริงเพื่อนำไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

5. นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาตรวจให้คะแนน โดยใช้
ผู้ตรวจ 3 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบชินเนตติส โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson
product – moment correlation coefficient) (สุวิมล ติรภานันท์ , 2566 หน้า 153 - 154) มีค่าความ
เชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.76

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ด้วยการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยโดยใช้วิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ และวิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	($\bar{x}$)	(S.D.)	t	sig
การเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์	38	8.79	.88	5.20	.000*
วิธีสอนแบบปกติ	38	7.34	1.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ คือ 8.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .88 และคะแนนเฉลี่ยของวิธีการสอนแบบปกติ คือ 7.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.48 หมายความว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์

กลุ่มทดลอง	N	($\bar{x}$)	(S.D.)	T	sig
ก่อนเรียน	38	6.11	1.59	13.19	.000*
หลังเรียน	38	8.79	.87		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ คือ 6.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.59 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ คือ 8.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .87 หมายความว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่เรียนด้วยการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	($\bar{x}$)	(S.D.)	T	sig
ก่อนเรียน	38	6.53	1.61	4.63	.000*
หลังเรียน	38	7.34	1.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของวิธีสอนแบบปกติ คือ 6.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.61 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของวิธีสอนแบบปกติ คือ 7.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.48 หมายความว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

5.1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ด้วยการเรียนโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ โดยความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการฝึกฝนด้วยกระบวนการที่กระตุ้นทางความคิดทำให้เกิดความคิดแปลกใหม่นอกกรอบ อีกทั้งยังทำให้นักเรียนมีอิสระทางความคิดและกล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์สามารถจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ และเกิดความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น จนสามารถถ่ายทอดความคิดที่แปลกใหม่และสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ สังเกตได้จากการตั้งชื่อเรื่องที่สร้างสรรค์ เหมาะสมกับภาพและสอดคล้องกับเนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระและความแปลกใหม่มีการผสมผสานจินตนาการของตนเองเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมและน่าสนใจ มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น เร้าใจและสามารถสร้างความสนใจใคร่รู้ ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งการเขียนเรื่องยังสอดแทรกแนวคิดและข้อคิดต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ ยังเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบ สามารถเชื่อมโยงความคิด จัดลำดับความคิดได้อย่างเป็นระบบ สังเกตได้จากผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ได้นำเอาแนวความคิดและวิธีการเขียน

ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์มาปรับปรุงและพัฒนางานเขียนให้มีความน่าสนใจ แปลกใหม่และสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งลักษณะการถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบนี้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ในขั้นที่ 1 ขั้นนำ ที่นักเรียนทำกิจกรรมการสร้างผลงานที่เกี่ยวกับการเขียนต่าง ๆ ไว้ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบ โดยการเปรียบเทียบของสองสิ่ง ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดค้นหาความแตกต่างและความเหมือนในของสองสิ่งที่กำหนดไว้ ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาหรือการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในขั้นนี้ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและจินตนาการและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้โดยการนำตนเองเข้าไปเปรียบเทียบกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยสมมติว่าตนเองเป็นสิ่งของสิ่งนั้นตามที่ได้กำหนด ขั้นที่ 4 ขั้นสร้างคำอุปมาคู่ขัดแย้งในขั้นนี้นักเรียนได้ฝึกคิดและสร้างคำที่เกิดจากการนำคำในขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 มาประสมกันเป็นคำใหม่ และอธิบายความหมายของคำที่ประสมขึ้นซึ่งเป็นกระบวนการต่อมาในขั้นที่ 5 จากนั้นนักเรียนจึงนำคำที่ได้จากการประสมขึ้นซึ่งเป็นกระบวนการต่อมาในขั้นที่ 5 นักเรียนนำคำที่ได้จากการประสมขึ้นใหม่นั้นมาสร้างสรรค์งานเขียนให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับชิ้นงานที่ได้สร้างขึ้นอย่างน่าสนใจ แปลกใหม่และสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นกระบวนการในขั้นที่ 6 นั่นเอง

ด้วยกระบวนการที่เป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนได้มีการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิดที่มีความหลากหลาย มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบผสมผสานกับจินตนาการที่ทำให้นักเรียนได้ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของตนเองออกมาโดยผ่านกระบวนการเปรียบเทียบจากการสมมติ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการเขียนที่สร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นผลการวิจัยที่พบว่าความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ด้วยการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมจิตต์ ศรีสุข (2550) การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ พบว่า 1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ในภาพรวม พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเท่ากับ 5.53 คะแนน หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 8.75 คะแนน โดยมีคะแนนระหว่าง 3.00 คะแนนถึง 7.40 คะแนน และ 7.60 คะแนนถึง 9.60 คะแนนตามลำดับ ส่วนคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนจากการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.16 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7.79 คะแนนถึง 8.80 คะแนน 2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อีกทั้ง สิ้นธ์ ศรีพลพา (2557) การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1.ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5.2 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยโดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมโดยการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ ที่มีกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน สามารถทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ จนทำให้เกิดจินตนาการมีกระบวนการคิดที่แปลกใหม่และสร้างสรรค์

สอดคล้องกับแนวคิดของ จงกล วาณะเสถียร (2559) การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ พบว่า 1.ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ อยู่ในระดับเห็นด้วยดีมาก

และสอดคล้องกับชัยวาฤทธิ์ สร้อยเงิน (2553) การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ พบว่า 1.ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4.นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5.3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนแบบปกติ มีจุดมุ่งหมายของการดำเนินการในแต่ละขั้นโดยสอดคล้องกับ ชันธิชัย อธิเกียรติ (2556 , หน้า 52) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ เป็นการจัดประสบการณ์ต่างๆ ได้แก่ผู้เรียน โดยครูและนักเรียนร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ขั้นตอนการดำเนินการสอนมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อม และความสนใจในการเรียนด้วยการสนทนาซักถาม – ตอบ โดยนำเสนอเกม รูปภาพ เพลง หรือนิทาน หนังสือต่าง ๆ และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ครูเสนอเนื้อหาให้นักเรียน ด้วยวิธีการบรรยาย อภิปราย สนทนาซักถาม โดยมีสื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงาน หรือหนังสือแบบเรียน หนังสือนิทาน และหนังสือประเภทต่าง ๆ และนักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม ทบทวนความรู้และสอนหลักการจำเนื้อหาอย่างง่ายให้นักเรียนได้จดจำได้อย่างถูกต้องแม่นยำขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

1.1 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์โดยบูรณาการร่วมกับ 8 กลุ่มสาระวิชาอื่นๆ ให้มีความสอดคล้องทางด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความคิดหลากหลายในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาความคิดและการเขียนที่สร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์อย่างสม่ำเสมอเพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ และมีการกำหนดระยะเวลาที่เพียงพอต่อการทำกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องในเนื้อหาต่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ที่มากขึ้น

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์เป็นกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน จึงจำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ค่อนข้างมาก ครูผู้สอนจึงควรมีการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาและระยะเวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้กิจกรรมมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.4 ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดและเสนอสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเปรียบเทียบและแสดงความรู้สึกในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 จะทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกกล้าคิด กล้าเขียนมากขึ้น มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรทดลองใช้การสอนหรือการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนที่หลากหลายด้วยกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ เช่น การพัฒนาการเขียนนิทาน การพัฒนาการเขียนเรียงความ เป็นต้นโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์กับเด็กที่มีความบกพร่องในด้านอื่น ๆ ที่มีปัญหาด้านการเขียน

2. ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองกับโรงเรียนอื่นที่เด็กมีปัญหาทางด้านการเขียน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์กับสื่อ หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

เอกสารและรายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพมหานคร : องค์การคำของ สกสค.
- กฤษณา ศิลปนครเศรษฐ์. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม.(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ. (2556). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทย Learning Activities in Thai Teaching*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คณะกรรมการวิชาการสร้างสรรค์เพื่อการจัดการคุณค่า ศูนย์วิชาบูรณาการ. *การคิดสร้างสรรค์เพื่อการจัดการคุณค่า*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จกมล วชนะเสถียร. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์*. ปรินญาณศึกษาสาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยวาทย์ สร้อยเงิน. (2553). *การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์*. ปรินญาณศาสตรมหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ทศนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2556). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีณา ประชากุลและคณะ. (2553). *รูปแบบการสอน*. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมจิตร ศรีสุข. (2550). *การพัฒนาความสารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์*. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สินธ ศรีพลพา. (2557). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สุนันท์ จันทรวีเมื่อง. (2551). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- สุวิมล ตีรากานันท์. (2556). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี รังสินันท์. *รวมบทความ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก*. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2561). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.